

UDGIVET AF 2^{DE}N BY TROP

Redaktør: ESTRID OTT, Ribegade 3, 4. Kbhvn. Ø.

Nr. 10

Søndag den 15. December 1918

1918

DEN STORE SKOVS JULEFEST

—•••—

Det er dybt inde i den store, mægtige Skov. Næsten helt mørkt er der, kun den aabne Plads ligger fuldt belyst af Maanen, naar den titter frem fra de smaa Skyer, der af og til leger Kispus med den og for Øjeblikket gemmer den, saa man slet ikke ser dens runde, smilende Ansigt.

Alt er saa tyst, saa hvidt og rent her inde i Skoven. Sneen dækker tykt og beskyttende Efteraarets visne Lov, kun hist og her stritter et enkelt tort Græsstraa frem af Snelaget. Paa den ene Side staar mørke, brune Graner — de har ordentlig pyntet sig til Julefest, de er næsten helt dækkede af tykke Snepuder, saa de er kommet til at ligne Juletræer med Vat paa. Mange af Grenene er trykket langt ned af al den megen Sne. Kun derovre hos de høje Bøge, der staar med de lange, bare Stammer, har Sneen ikke kunnet faa Lov til at pynte op. Bøgene var i Sommer ækelt vigtige og store paa

det af al deres rige Løvpragt, nu staar de saa nøgne med de lange afklædte Grene, det hjalp slet ikke, de prøvede paa at holde fast paa Sneen, de maatte pænt ryste alle de fine Snefnuk af sig, naar Vinden ruskede dem. Drys, drys, det kommer der af al være vigtig. Men det lille Krat har faaet Lov at beholde et fint, lille, hvidt Slør. Det er fordi, baade det og de omtalte Graner ikke har tænkt paa sig selv, men været gode mod Dyrene fra de blev født i Foraaret, de har skjult og værnet dem baade mod Kulde og Farer.

Det er rigtignok godt, at Skoven har pyntet sig til Fest, for paa den aabne Plads skal alle Skovens Dyr holde deres store Julefest. Det kan de roligt gøre, for de véd meget godt, at i Aften har Menneskene slet ikke Tid til at jage dem, de holder selv Julefest omkring deres Juletræ, som de har pyntet med Lys og meget andet smukt.

Men de Dyr, der paa deres Vej til den store Skov kommer forbi et saadant

Hus i Aften, kan kigge lige ind i Stuen, for i Aften er der ingen Mennesker, der ruller Gardinerne for Vinduerne, man har ingen Hemmeligheder, og man vil ogsaa glæde de, der maa traske paa Vejen saadan en helleg. Aften. De kan se Menneskene gaa glade med hinanden i Haanden rundt om Juletræet og høre dem synge: Glade Jul, dejlige Jul.

Den første, der moder op paa Pladsen i Skoven, er den lille Morten Hare, Ørene stritter lige op i Vejret, de runde Øjne ser saa glade og forventningsfulde ud, den har rigtig Julestemningen oppe. Den har saa let ved at møde først paa Pletten, den har siddet lige indenfor i Krattet. Der var kun et Par Høp og saa var den midt ude i det lyse Maaneskin, midt paa Pladsen. Det var dejligt, for i Aften og hele Natten behøvede den ikke at være den mindste Smule bange. Ikke en Gang for den ellers saa frygtede Mikkelt Ræv — uf! den er dog ellers en slem Bolschevik, den hånser uden Personsanseelse, hvad der kommer paa dens Vej. Naa, der kommer han ogsaa luskende ud fra Granerne, hvor han har sin Hule, der grangivelig ligner Løbegrave, et helt System, ganske som de dernede paa Vestfronten. Og dog er han en rigtig væmmelig Røver, slet ikke nogen tappr Soldat og Helt. Han har for Vane at ligge og lure dér eller liste rundt, helst i en Groft, altid lumsk, rigtig som vi véd, onde Mennesker gør mod dem, de véd er svagere end de. Ser den sit Snit, springer den lydløst paa

den Stakkel, den har udset sig og — ja saa er man færdig.

I Aften er der nu som bekendt Vaabenstilstand mellem Skovens Dyr. Man mødes fredeligt, det er kun til ladt at diskutere i al Venskabelighed.

Let og grasiøst kommer Raabukken med sin Kone springende. De har saa gruelig ondt ved at være præcise, de har altid saa meget, de skal rundt at se paa under Vejs, derfor er det ikke saa let at passe Tiden. Der var en Roekule ude paa Marken, det er slet ikke til at beskrive, hvor svært det var at losrive sig fra den. Raabukken med Frue er endda ikke saa lidt kede af, at der ved denne Sammenkomst — bevares — saa tiltalende, den ellers er, ikke gives noget Traktament, kun aandelig Føde. Og det tiltrods for, at der ingen Ernæringskort bruges. Af den Grund kommer Grævlingen ogsaa saa vranten og gnaven rullende frem paa sine korte Ben. For den var Maden det vigtigste, evig og altid tænkte den kun paa Mad, den skulde altid gnaske i alting, den var en rigtig Rodepeter.

Nej! som Fasanerne har travlt, de skal hen og hilse paa alle, og hurtigt maa Hannen endnu en Gang se sine brogede Fjer efter, om de nu ligger smukt nok, om ingen ligger forkert, om den lange Hale slæber rigtigt. Det er ikke saadan, man er jo ikke vant til at flyve paa denne Tid af Døgnet, og det er meget sikrere og bedre at sidde godt oppe paa en Gren.

Tuhu! Tuhu! Sikke Uglen kan

tude, den gør Vrøvl, den forlanger at blive hørt, tiltrods for at den bliver oppe i sit Træ. Den vil paa ingen Maade ned paa Pladsen. Den er saa sær, naa — det er der intet at gøre ved. Et Gode er der dog herved, dens store Øjne lyser saa stærkt, at de ligefrem gør Nytte, de kan godt gælde for Lampions, der er hængt op til Ære for Festen og dem nede paa Pladsen, og saa sære Folk som den, er det i Grunden helt behageligt at have lidt paa Afstand.

Nu er næsten alle samlede. Baade de, der til daglig regner sig for de dannede og de, der absolut hører til Proletariatet; til de sidste hører uheldigvis den stakkels Morten Hare og andre Smaafolk som han. Alt, hvad der kan krybe og gaa, flyve og hoppe, er ankommen. Maar og Mus, Høg og Krage, Spurv og Mejse.

Kun én mangler — Skovens stolte Konge — Hjorten. Endelig høres Bragen og Knagen af Grene og Kvas. Stor og mægtig kommer han, Hovedet med det brede, takkede Gevir er højt løftet. Dybt brøler han, han foragter egentlig alt det smaa Kryb for hans Fod. Man kender sin egen Værd, han repræsenterer de gode gamle Tider, da der endnu var Glans over Livet. I hans Familie holdes Traditionen i Ære. Han har set meget af Verden, han nøjes ikke med Skovens udtraadte Veksler, hans Færd gaar langt ud over Landets Grænser. Han har hørt Menneskenes tale paa mange forskellige Sprog. Han kan berette om baade Bjerge og

Sletter, han har skuet. Dog — trods alt, han véd om af smukt i andre Lande, kommer han altid, Tid efter anden, op til det lille Danmark, hvor han blev født inde i den store Skov, lige her ved den aabne Plads — Minderne fra hans lykkelige Barndom er altid levende og drager ham her til. Den Gang, husker han, blev hans Fader respekteret og hædret af alle de andre Dyr. De turde ikke kny, naar han satte i med sit dybe Brøl, alle skælvede, tiltrods for, at de godt vidste, han intet ondt gjorde dem. De var af den gamle Skole, den, der lærte: at den, der har Ret til at byde, bør andre adlyde. Dengang følte de, at den Glans, der omgav Skovens Konge, og saa naaede lidt ned til dem.

Nu var alle blevet saa moderne, og Respekten er ikke som før. Enhver har saa travlt med at være selvstændig og egoistisk, at der snart ikke er Plads for en eneste lille, bitte Følelse for en anden. Enhver mener, at han selv er en stor og vigtig Person, at han slet ikke behøver at tage Hensyn til andre.

Derfor er desværre meget af det gode og hyggelige gaaet af disse aarlige Sammenkomster, der er ikke mere den Stemning, der var i gamle Dage. Her er dog endnu den stille Natur, iklædt sin hvide Uskylds Dragt, der lytter til, hvad Dyrene har at fortælle hinanden om alle Oplevelserne i Aarets Løb. Desværre lyder Talen mest om Forfølgelser og Misundelser, det er særligt fra de smaa i Samfundet. Nid og Had har fyldt Sindene

hver eneste Dag, baade blandt store og smaa. Man nærer Hævn tanker for Uret, begaaet imod uskyldige og forfulgte.

Dog har Julefesten ikke helt taabt sin mildnende Magt, endnu kan den samle alle Dyrene denne ene Gang om Aaret. Der hviler Fred i Skoven langt fra travle Menneskers Bolig, og alle de jagede og jagende Dyr kan samlede fejre Højtiden og ønske hinanden:

En rigtig glædelig Jul!

Chefen.

Spejder, tænk paa de fattige Børn i Julen.

PRÆMIEOPGAVE

1. Pr. 25 Kr. 2. Pr. 15 Kr. 3. Pr. 10 Kr.

Hvem kan tegne flest Ikke-Spejdere som Abonnenter paa Bladet?

Prisen for Ikke-Spejdere er, som bekendt, 2,50 Kr. aarlig (portofrit).

Spejdere, der ønsker at deltage i Konkurrencen, kan gratis faa tilsendt 2 Eksemplarer af dette Numer ved Henvendelse til Ekspeditionen.

De nye Abonnenter faar ganske gratis vort Januar- og Februar-Numer tilsendt.

Indsend senest den 15. Januar en Laste over de tegnede Abonnenter med tydelig Angivelse af Vedkommendes Navn og Adresse til:

Margrete Høygaard-Nielsen,

Carl Johansgade 6, Kbhvn. Ø.

Samtidigt sendes Aarskontingentet for de paagældende Abonnenter.

Alle har lige store Chancer for at vinde.

Navnene paa Præmietagerne vil blive offentliggjort i Februarnumeret.

NB. 2. Aarg. Nr. 1 udkommer 1. Marts.

SPEJDERMINDER

—•—•—

4 MIL. DER BLEV TIL

I September 1911 udgik følgende Ordre til Spejderne i den daværende Pigespejdertrop i Kjøbenhavn, 11. Østerbro Trop:

De Spejdere, der ønsker at tilbagelægge deres 4 Mil til 1. Kl.s Eksamen, stiller Søndag den 1. Oktober 1911 Kl. 8 Fm. pr. paa Trianglen. Der marscheres til „Folehavegaard“ ved Rungsted, hvor Spejderne støder til den øvrige Trop, der overnatter der. Deltagelse meddeles forud.

Troppforen.

Ialt meldte der sig 15 Spejdere. Men da Dagen kom, skylregnede det. En af disse rigtige Regnvejrdsdage var det, hvor Regnen styrter ned fra Morgensunden. (Barritskovlejren i salig Ihukommelse!). og Resultatet var, at der Klokken 8½ Fm., var mødt tre Spejdere. Siger og skriver tre! Hele Resten var aabenbart bange for Regnvejret. Vi tre konfererede saa lidt om Sagerne og blev til sidst enige om, at vi lige saa godt kunde gaa i Dag som en anden Dag, og lidt Regn døde vi jo for øvrigt ikke af. Vi startede saa Kl. 8½ ud ad Østerbrogade og Strandvejen. Vort forelobige Maal var Rungsted, og naar vi kom dertil, fandt vi jo nok ud ad Vejen til „Folehavegaard“. Vi syntes i Grunden, det var evig Sjøv, og vi gik og drøftede, hvad nu Spejderne, der havde overnattet paa „Folehavegaard“, vilde sige til, at vi tre alligevel kom. Paa Vejen mødte vi enkelte Mennesker, der saa forfærdede paa os og højlydt beklagede os. Men vi lo blot og fortalte, at det var af egen fri Vilje, vi gik her, men det kunde de absolut ikke fatte, og de fleste af dem foreslog os hurtigst muligt at komme hjem og faa tørt Tøj paa. Da vi kom til Strandmøllen, var Regnen stilnet lidt af, og vi satte os under nogle Træer og spiste vor medbragte Frokost. Efter et Hvil paa en halv Time gik det saa Nord paa igen. Hele Vejen havde vi nok at gøre med at

BØGER FOR SMAA OG STORE PIGER

Estrid Ott: Nisseriget.

En fornøjelig Bog, skrevet af Forfatterinden som 17aarig. Med Ill. af Marie Hjuler. Kart. 2 Kr. 75 Ø.

Estrid Ott: Leg og Løjer.

Underholdning og Tidsfordriv for Piger og Dreng. 50 Øre.

Bertha Holst: Gunvers Læretid.

Fortælling for større Piger. Heftet 2 Kr. 50 Ø, kart. 3 Kr. Denne Forfatterindes sunde Fortællemaade og fornøjelige Lune er kendt.

Bertha Holst: Spirrevip.

En af Forfatterindens aller fornøjeligste Bøger. 3. Oplag. 3 Kr. 25 Øre, kart. 3 Kr. 85 Øre.

Fru Lily: Ungdom.

Fortælling for unge Piger. 2 Kr., indb. 3 Kr. 50 Øre.

Eva Dam Thomsen: Ingeborgs Sommerferie.

Illustreret. 2 Kr. 25 Øre, kart. 2 Kr. 75 Øre.

Bertha Holst: Tvillingerne.

Drengen „Top“ og hans Søster „Prop“. Fortælling for Børn i 8—10 Aars Alderen. 2. Oplag. Illustr. 2 Kr., kart. 2 Kr. 50 Øre.

Laura Fitinghoff: Børnene fra Frostmofjældet.

En Fortælling fra Norrland. Oversat og bearbejdet af Margrete Marstrand. En af de bedste svenske Børnebøger. 2 Kr., kart. 2 Kr. 50 Ø.

Astrid Ehrencron-Kidde: Kavallererne fra Enghave.

Fortælling for Børn. Fotografisk illustreret. (For 10—14 Aars Alderen). Heftet 2 Kr. 75 Øre, kart. 3 Kr. 25 Øre.

Johanne: Generalens Sønnedatter.

Novelle om et Barn. (For større Piger). 2 Kr.

Bertha Holst: Helle.

En ny Bog for smaa og større Piger af Bertha Holst, der med hver Bog har erobret sig et større og større Publikum. „Helle“, der skildrer en lille Piges mange Oplevelser, vil være sikker paa sin Plads paa Julebordet i de Hjem, hvor der findes Smaapiger i 10—14 Aars Alderen. Ligesom de tidligere Bøger af Bertha Holst, er „Helle“ illustreret med Fotografier, taget specielt til Bogen. 3 Kr. 75 Øre, kart. 4 Kr. 50 Øre.

Selma Lagerlöf: Niels Holgersens mærkelige Rejse gennem Sverrig.

Forkortet Udgave ved Rektor Henrik Madsen. Illustreret af Louis Moe. For at skaffe denne geniale Børnebog den store Udbredelse, den fortjener, har Rektor Henrik Madsen efter Samraad med Forfatterinden foretaget en meget omfattende Forkortelse, saaledes at først og fremmest de mange Eventyr og Oplevelser, som møder Niels Holgersen paa hans Rejse med Vildgæssene, er bibeholdt. Hertil har Louis Moe tegnet en Række ypperlige og fantasifulde Billeder, hvoraf nogle i Farver. I denne Form vil „Niels Holgersen“ sikkert vinde Indpas i Tusinder af danske Hjem. 2 Kr. 85 Øre, indb. 3 Kr. 50 Øre.

Vilhelm Østergaard: Ungdommens Bog om vort Land.

Fortællinger af vort Fædrelands Historie. Med Illustrationer. (For større Børn). 288 Sider. 2 Kr., kart. 3 Kr., indb. 5 Kr. 25 Øre.

GYLDENDALSKE BOGHANDEL

se efter „Landmærker“, da vi nemlig skulde skrive Rapport om Turen ved Hjemkomsten. Desuden var vi meget ivrige efter at tælle Kilometerstenene. Vi skulde jo tilbagelægge 30 km, inden vi var ved Vejs Ende. Lige inden vi naaede Rungsted, drejede Vejen Vest over gennem Folehave Skov til Hørsholm. Den Vej fulgte vi, da vi gik ud fra, at „Folehavegaard“ maatte ligge et Sted i Nærheden af Folehave Skov. Vor Formodning viste sig ogsaa at være rigtig, for da vi kom gennem Skoven, saa vi Gaarden ligge for os. Vi glædede os allerede til at se Kameraternes Ansigter, naar de saa os tre pjaskvaade Skabninger komme anstigende, samt til at faa Tojet tørret lidt og nyde en velfortjent Hvile; men vort Humør sank adskillige Grader, da de paa Gaarden fortalte os, at vore Kamerater var afmarscheret for 20 Minutter siden til Direktør Westenholz, der boede paa Landstedet „Magleaa“ nede ved Høsterkøb. Der var alle Spejderne inviteret til Te, og de vilde ikke komme tilbage til „Folehavegaard“. Men da vi tillige fik at vide, at vi, saafremt vi skyndte os, kunde indhente Kameraterne, saa var al vor Træthed glemt, og vi satte af Sted over Gærder og Plojemarker og gennem Vandpytter, saa Vandet sprøjtede om os. Da vi havde løbet en halv Snes Minutter, kunde vi i det fjerne skimte Kameraterne, og vi begyndte at fløjte og gøre ivrige Tegn til dem om at standse. Efterhaanden gik det ogsaa op for dem, hvem det var, og da vi naaede hen til dem, fik vi et dunderende Hurra. De havde absolut ikke ventet at se nogen af os og var derfor roligt gaaet fra „Folehavegaard“ uden at vente den aftalte Tid paa os. Vi maatte saa til at fortælle, hvordan Turen var gaaet, og de maatte til Gengæld fortælle os, hvordan deres første Nat i Lade var spændt af. Vi fulgte saa med op paa „Magleaa“, hvor alle Spejderne fik en umaadelig venlig Modtagelse af Direktør Westenholz og Frue. Efter at have beset hele det smukke Landsted, blev vi bænket om Tebordet i

den store „Hall“, og jeg tør nok sige, at vi lod Teen og Kagerne vederfares fuld Retfærdighed. Bagefter slog vi os ned foran den aabne Kamin, i hvilken der brændte en lystig Ild, og hørte paa Direktørens Beretninger fra hans Ophold i Østasien, og inden vi brød op, fik hver Spejder en Maanesten forærende til Minde om vort Besøg paa „Magleaa“. Det var Meningen, at vi skulde gaa gennem Ruder-skov ned til Holte og derfra tage Toget til Kjøbenhavn. Ved Femtiden begav vi os ogsaa paa Vej efter at have taget Afsked med vor elskværdige Vært og Værtinde. Imidlertid var ingen af os særlig godt kendt i Terrænet deroppe, og da vi havde gaaet ca. $\frac{1}{2}$ Time, maatte vi for os selv fastslaa, at vi var gaaet vild i Mørket. Vi holdt saa en kort Raadslagning og blev enige om, i hvilken Retning vi skulde gaa. Efter ca. 1 Times Marsch kom vi da ogsaa til en By, men det var rigtignok ikke Holte, men derimod — Birkerød. Altsaa var vi gaaet i fuldstændig modsat Retning af den, vi egentlig skulde. Paa Birkerød Station fik vi imidlertid den nedslaaende Meddelelse, at næste Tog først gik til Kjøbenhavn Klokken 7. Tableau! De fleste af os skulde være hjemme Klokken 6, og Telefonstationen var lukket, saa ringe. Besked om, hvor vi var, kunde vi ikke. Naa, derover kunde det ikke nytte at hænge med Hovedet, derfor blev det ikke bedre, og vi slog os saa ned i Ventesalen, pjaskvaade som vi var. Regnen var nemlig begyndt igen ved Firetiden, og paa hele Turen gennem Skoven øsede det ned. For os tre, der var kommet fra Kjøbenhavn samme Dag, var det efterhaanden blevet til en Tur paa ca. 5 Mil, og det var efter den Tids Begreber en ganske god Tur. Om-sider kom Toget da, og vi rullede atter tilbage mod Kjøbenhavn. En Del Forældre havde jo været lidt ængstelige, men vi fik dem hurtigt beroligede og kunde ikke blive færdige med at fortælle om vor storartede Tur. Næste Dag i Skolen maatte vi jo ogsaa berette om Turen til Skolekamerateerne, der alle var meget misundelige over,

at de ikke maatte blive Spejdere. Men det bedste ved det hele var, at der nogle Dage efter gik Rygter i Byen om tre stakels smaa Pigespejdere, der var blevet sendt af Sted paa egen Haand Klokken 8 om Morgenen og først var kommet meget sent hjem, gennemblødte og med en forfærdelig Forkolelse, saa de maatte puttes i Seng med Varmedunke og i lang Tid efter forsømme deres Skole. Men vi lo jo godt af Rygterne.

Aa. H. L.

ET VELLYKKET PATRULJEMØDE

Kit kommer stavrende op ad „Spiret“s Køkkentrappe i et vanvittigt daarligt Humør.

Hun styrter ind i Køkkenet, hvor „Spiret“ er i Færd med at klemme en tyk Klemme ned.

„Min Kniv er borte, jeg troede, jeg havde glemt den nede i Patruljehulen, men den er der ikke,“ raaber hun.

„Det er ingen Ting imod den sørgelige Nyhed, jeg har at fortælle dig. Vi maa ikke holde Møder nede i Hulen, fordi Vandrøret er utæt, saa Vandet styrter ud, Sisse, Misse og Svup kommer ikke.“

„Aa—a—a.“

De begiver sig ned i Hulen. „Spiret“ kryber hen til Vandrøret for at se, om Vandet ikke kan standses. Kit staar paa Hovedet i alle Kasserne, undskyld „Stolene“, for at se, om hun ikke kan finde Kniven.

Lidt efter høres høje Drøn ude paa Trappen, derefter en Pustlen saa høj, at en Dampmaskine ikke kunde have gjort det bedre. Det er „To“, som kommer krybende paa Maven ind i Hulen.

„Nu skal I høre noget forfærdeligt. Jeg mødte Mo'r paa Vejen herhen. „Har du en Sweater under den Bluse?“ spurgte hun.

Jeg henaandede et sagte „Nej“.

„Saa faar du ikke Lov at møde mere. Er det ikke forfærdeligt?“

„Min Kniv er borte,“ sagde Kit med et dybt Suk.

„Vi maa ikke bruge Hulen, Rørene drypper.“

Der bliver stønnet saa kraftigt, at Lyset gaar ud.

„Saa for Pokker*), hvor er Tændstikkerne?“

Alle tre rejser sig, dundrer Hovederne imod en Bjælke og lader sig igen dumpe ned paa deres dertil indrettede Sted og Kasser.

Endelig findes Tændstikkerne ovenpaa den morderiske Bjælke.

„Er „To“ kommet?“ lyder det oppe fra Køkkenet, „der er blevet ringet, at hun straks skal komme hjem.“

„Tak Spids, nu er der lagt i Kakkelloven til mig. To Timer i Seng er det allermindste.“

Hun lægger sig paa Maven og kryber ud; efter hende slanger „Spiret“ sin lange Krop ud. Kit slukker Lyset og følger efter.

Dødstavshed har sænket sig over Hulen. Men nu begynder det at pusle i Krogene.

Det er Musene, der skal til at holde Syndikalistmøde.

To, Spir og Kit, Odense.

Ingen Spejder kan glæde sig over Julen, før hun har gjort sin Juletørn.

*) Lille Ed, 5 Øre. Red.

EN HILSEN FRA DE ØSTRIGSKE PIGESPEJDERE

Gennem den danske Tropsfører Hr. O. Bonde har den danske Spejderchef modtaget følgende Hilsen fra de wienske Pigespejdere:

Wien, am 19. Oktbr. 1918.

VII. Bandgasse 18.

Sehr geehrte Frau Gräfin!

Von einer gemütlichen Zusammenkunft des Herrn O. F. M. Bonde mit den Wiener Pfadfinderinnen, erlaubt sich ein herzlichtes „Gut Pfad“ zu senden.

Helene John,

Korps F.

Teuber,

Bonde.

Gretl Safran. K. F. Gretl Lörner.

Hansine Præger. K. F. Leuchter Hedevig.

Mella Kläger. Ilse End. Christine Hynck.

Lizzi Gollmann. Annie Leuchter.

Renée Fuchs Gibin.

En Spejder bringer de Syge lidt Juleglæde.

PIGESPEJDERNE UNDER EPIDEMIEN

Under „Den spanske Syge“-Epidemi har Pigespejderne haft Lejlighed til at yde deres Hjælp.

I Kjøbenhavn blev der oprettet et Hjælpebureau, der blandt andet dagligt ydede Hjælp følgende Steder:

Lars Lejstrædes Skole: (8 Spejdere dagligt) Hjælp i Køkkenet.

Dronningensgades Skole: Hjælp i Køkkenet.

Hans Tavsensgades Skole: Hjælp i Køkkenet.

Stevnsghades Skole: Hjælp i Køkkenet.

Missionshotellet (Pastor Bast): Hjælp i Køkkenet, Servering.

Modres og Børns Bispising: Hjælp i Køkkenet.

Røde Kors Samariterafdeling: Ordonnans-tjeneste.

Elias Kirkens Menighedspleje: Udbringning af Mad.

Til Bureauet meldte sig ialt cirka 60 Spejdere.

Desuden har flere af de ældre Spejdere paa eget Initiativ meldt sig til Hospitalet og Lasaretterne, hvor de har hjulpet dels som Sygeplejersker fra 6 Morgen til 8 Aften, dels som Nattevagt fra 8 Aften til 6 Morgen og endelig med Kontorarbejde.

I Odense har Spejderne ydet en overordentlig værdifuld Hjælp, hvad der tydeligt fremgaar af følgende Artikel fra „Fyens Stiftstidende“ den 25. November:

PIGESPEJDERNE

Som bekendt dannedes der for et Aars Tid siden et Spejderkorps for Piger her i Byen. Den unge Dame, der satte sig i Spidsen for dette Arbejde, vidste, hvor megen Besvær det vilde koste, og hvor megen Energi, der skulde til for at starte et saadant Korps; men hun overvandt ved sin Iver og Interesse for Sagen alle Vanskeligheder, og nu er Korpsset steget til næsten det tredobbelte af, hvad det var i Begyndelsen. De unge Piger viger ikke tilbage, hvor de kan udrette noget og yde deres Hjælp, og i Bladet for Torsdag den 21. ds. vil man finde et Eksempel. — Det er Korpssets værdifulde Hjælp under Epidemien. — Pigebornene bruger deres Fritid til at hjælpe og støtte, hvor de kan. Om Formiddagen stiller de til Kogning, og ved Middagstid kan man se de raske „Gutter“ trille rundt i Byen med Mad paa Trækvogne, og man bør paaskønne denne Hjælp. I en særlig Grad har de unge Piger opfattet deres — og alle Spejders — Valgsprog: „Vær beredt!“ Disse Gutter er altid beredte, hvor man kræver deres Hjælp og Støtte.

Aanden i Korpsen er god nok. Den er nemlig — den *rigtige* Spejdernaand! Og mange af Odense Borgere vil sikkert være med til at bringe Tropsførereren og hendes brillante „Gutter“ en oprigtig Tak for deres Hjælp under Epidemien. N . . .

Odense-Troppen lavede Mad i et morsomt gammelt Kloster, hvilket har inspireret en af Spejderne til at skrive følgende morsomme Vise:

Mel.: „Det kniber altid svært at komme op, bummelum“.

I Odense — nej, hvad er det for no'et,
faldera,
at Spejderne i Kloster nu er gaaet,
faldera,
det taler, skriver, siger snart hver Mand,
faldera,
det er vel dog som altid — kun en And,
faldera.

Nej, det er rigtig virkelig, voldsomt sandt,
i Klosterkøkkenet vi en Gerning fandt,
men vil I høre, hvordan det gik til
saa please, sit down, speak nothing, then
I will

fortælle om vort Ind'og første Da',
da vi for Klosterporten trilled a'
et Læs af Potter, Pander, Grydeskeer
og Torv og Brænde — kortlig sagt: med
mer,

Med Andagt gik vi nær den Klosterdør,
men først vi torred Poten ganske tør,
ind steg vi da: et hvælvet Køkkenrum,
som viste sig at være ganske tom.

Af Fortids Munke, Nonner kom en Lugt,
jeg tør nok stille sige det: i Tugt
og Ære gik de uden — kort og godt,
de mæsked' sig og fik vist hver Dag nok.

Det tænkte vi, da med Andægtighed
vi satte Byggrynssækken stille ned
i Forraadskamret, hvor „de 8“*) hang,
da Munkene her havde deres Gang.

Kømfuret — tja, det ryger ganske svært,
vi Røgsignaler sender, det er klart,
naar Gryn og Mel og sligt vi skal ha' bragt,
nu ingen mere skal ha' noget sagt.

Den Kokkestab, vi har, er vældig go',
„Spir“ Numer 1 og „Poul“ er Numer 2,
de gaar hver Dag i Seng med Hønsene
paa voldsom store Planer pønsende.

„Skal Vandgrød eller Øllebrød de ha',
hvad mon vi slipper allerbilligst fra?
Hvad koster Øllet: 17 Gange 7,
nej, I kan tro, at det skal blive Lyv.

Nej, Vandgrød maa de ha', naturligvis,
for Vand det har man dog til rim'lig Pris,
ja, saadan ræsonnerer de hver Gang,
„ak, Penge, Penge“ er vor Klagesang.

For selv om Folk os nok vil Penge gi',
og rigtig godt os Spejdere kan li',
saa bli'r det værre for os Da' for Da',
for der er stedse flere, der vil ha'.

Naar Klokken 11 slaar, uha, uha,
saa mylder de fra alle Kanter a':
„Maa jeg faa?“ „Ja, hvor meget, lille
Knold?“

„Aah, jeg skal saamænd kun ha' Mad til
tolv.“

„Vær'sgo', og pak det ind og pil saa a'
og kom igen, imedens det er Da',
at Vibeke hun kan faa vasket op,
for ellers vanker der, du lille Prop.“

Naar „Klumperne“ har Skraldespanden
vendt,
og alle Krukkerne retur er sendt,
saa ta'r „Vi to“ og jeg en lille Tur
i Gryden, at dem ej skal blive sur.

Se saadan gaar det løs i Timer 3,
det vældig festlig er — kom hen at se,
naar Klokken ringer 12 i Kirkens Taarn,
saa siger vi — Adieu — vi ses i Maarn.

I Anledning af Pigespejdernes Arbejde
under Epidemien har vi modtaget følgende:

*) Jævnf. Hertz: Pater Josef.

Til Spejderne.

I det Budskab, jeg udsendte til Jer paa St. Georgsdagen i Aar, sagde jeg:

„Det er ved Jeres „Spejdertørn“, at I kan vinde Folks Sympati for Jeres Korps og skabe Respekt om Spejdernavnet, thi det er ved dem, at I viser Folk, at I baade har Vilje og Evne til at udrette noget nyttigt. Og det er ved Jeres „Spejdertørn“, at I selv udvikles, thi Bevidstheden om at være med i et nyttigt og godt Arbejde gør Sindet lyst, Ryggen rank og Viljen stærk, og kun naar Kræfter og Evner bruges, vokser de.“

Den Gang tænkte jeg særlig paa Kartoffeldyrkningen og paa Indsamlingen af

Nælder og Medicinalurter. Men saa kom nu i Efteraaret den „spanske Syge“, som gav Jer Lejlighed til at vise, om I ogsaa her kunde udrette noget nyttigt. I greb Lejligheden, I viste, at I havde baade Viljen og Evnen, og I viste det til Gavn. I skal da ogsaa vide, at vi i Bestyrelsen med stor Interesse har fulgt Jeres Færd under Epidemien og med stor Glæde har hert de anerkendende Ord, som fra mange Sider er blevet sagt om Jeres Hjælp.

Vi siger Jer Tak, fordi I nu har vist, at der ogsaa under alvorlige Forhold kan regnes med Spejderne. Men bedre end al Anerkendelse fra andre er dog den Bevidsthed, I nu har: at I har gjort Jeres

VINDJAKKER OG OLSKINDSFRAKKER

DEN BEDSTE
JULEGAVE
ER EN
REGNFRAKKE
ELLER
VINDJAKKE
FRA

MUNDERINGS-DEPOTET
STUDIESTRÆDE NR. 30

Spejderpligt, og at I har gjort Spejder-navnet Ære.

Kjøbenhavn, November 1918.

H. Castenschiold,
Formand.

En hjælpsom Spejder — faar selv en glad Jul.

SPEJDERAAND

1. TIL PATRULJEFØRERNE

Tænk hvilken herlig Klang dette Ord Patruljefører har.

Men at bære dette Navn — at være Fører for en Patrulje, *det* giver ogsaa Ansvar.

Har du rigtig tænkt over, hvad det vil sige at være Fører for en Patrulje? Har du forstaaet, at det vil sige, du skal være Vejleder for dine Spejdere, og det kræver Karakter, Bestemthed og først og fremmest Selvsikkerhed.

Du staar paa en Plads, som *du* personlig maa udfylde, det er din „Aand“, der skal gaa igen i dine Spejdere.

Læg Mærke til Spejderne i din Patrulje. Af *deres* Opførsel vil du være i Stand til at bedømme, om du selv er din Opgave voksen.

Er du en Patruljefører, der giver dine Spejdere et godt Eksempel, da vil *du* ganske tydeligt kunde læse i deres Øjne, at de stræber efter at følge dig, at de gør alt for at efterligne dig.

Men husk, at du i modsat Fald faar et forfærdeligt Mas og et uhyggeligt Arbejde med dem. Gør alt saadan, at dine Spejdere trygt kan gøre dig det efter og være fuldt forvissede om, at de har gjort rigtigt.

Sæt en af dine Spejdere bar sig forkert ad og saa, naar hun blev irettesat, svarede: „Saadan har jeg set min Patruljefører gøre saa tit.“ — Det var frygteligt.

Trø mig, naar jeg siger dig, at din Indvirkning kan faa stor Betydning for dem, ikke mindst fordi vel de fleste selv en Gang ønsker at blive Patruljeførere.

Som du er, saadan bliver dine Spejdere ogsaa, vis derfor et godt Eksempel.
E. E.

2. BEGEJSTRING

Det sker ofte ved en eller anden Fest, ved et Møde, i en Lejr eller lign. Sted, at man kommer i Stemning og fyldes med Begejstring for vort Korps.

Man bliver klar over, at *nu* skal der rigtig tages fat med Alvor. Der er nu den eller den Plan, som absolut skal gennemføres: „Naar vi kommer hjem, saa skal det Arbejde sandelig tages op, og hvor skal vi hænge i — ja, og hvor skal vort Arbejde bære Frugt.“

Der spekuleres og lægges Planer — vi véd lige akkurat, hvordan det hele skal gøres. —

Jeg har mærket denne Begejstring saa tit hos Spejdere, men ak, ofte sker det, man træffer disse Spejdere en Maaned efter, og hvor er saa Begejstringen blevet af?

Taler man til dem om de mange og gode Planer, saa trækker de blot paa Skulderen. Selvfølgelig vil de alle være med til Arbejdet, men de kan ikke rigtig faa begyndt. Der er en hel Masse Vanskeligheder, der først maa overvindes, og: „Hvorfor skal det netop være *mig*, der begynder?“ — og saa gaar alle Planerne „i Vasken“, blot fordi der ingen er, der tager Initiativet.

Det Arbejde, der før forekom Spejderne let og overkommeligt, det staar nu, da Begejstringen har lagt sig, som et vanskeligt — ja, næsten uoverkommeligt Arbejde.

Se, naar den første Begejstring har lagt sig, naar Spejderne har tænkt Sagerne rigtig igennem, saa er det, at de, der duer til noget, udskiller sig fra de andre.

De, der duer til noget, vil nemlig ikke give op. De bliver ved, og de holder ud.

Selvfølgelig ser de alle de Vanskeligheder, der skal overvindes, men de føler ogsaa, at disse Vanskeligheder *kan* overvindes, og at de *skal* overvindes, og de forstaar at rive Kameraterne med.

„Vil I være bekendt at opgive?“ spørger de. „Det er let at være Spejder, naar man kun giver sig i Lag med Opgaver, som enhver kan løse. Men tag fat paa et vanskeligt Arbejde, og udfør det — ikke blot i Tankerne, naar I er begejstrede, det er ikke svært, nej, bid Tænderne sammen og tag fat for Alvor.“

I undskylder jer med, at de andre ikke ger mere end I, men er det en Undskyldning?

Stræber vi da ikke alle mod det Maal at blive bedst? Skal vi saa være enige

om, at vi begynder med det samme, og vi standser ikke, før Maalet er naaet. De, der er bange og ikke fuldt og fast overbevist om, at de vil være med til det sidste, de maa hellere gaa fra med det samme.“

Men de vil alle være med, ingen gaar fra, de føler, at de Ord er sande. De har faaet det Puf, som de behøvede, nu giver de ikke op.

E. E.

3. ANONYME ARTIKLER

Aldrig har jeg modtaget saa mange Bidrag til Bladet som til dette Julenummer.

Hver Post bragte mig Artikler, Fortællinger og Digte. Enhver Trop vilde bidrage sit til at gøre Numret saa underholdende og afvekslende som muligt.

Men desværre var mange af de indsendte Bidrag anonyme. Det undrede mig, maa jeg indrømme. Jeg synes, at Spejdere burde holde sig for gode dertil.

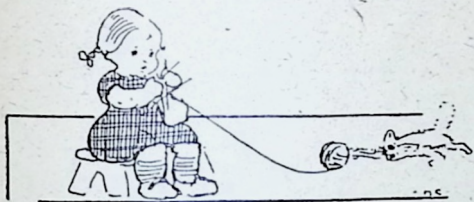
Har man skrevet en Artikel, saa maa man ogsaa lægge Navn til; kommer man

med en eller anden Udtalelse, saa maa man være den bekendt; det er fejgt at optræde anonymt.

Denne Gang har vi ladet Naade gaa for Ret og optaget saa mange af de indsendte Artikler, som Pladsen tillader.

Men det er sidste Gang, for Eftertiden optager vi kun Artikler og besvarer i „Brevkassen“ kun Spørgsmaal, der er undertegnet med fulde Navn.

Estrid Ott.

Spejder, har Du deltaget i Indsamlingen af Tøj til de Fattige?

SANGBOGEN

Vi har modtaget en Del Bestillinger paa Sangbogen og en Del Sange, deriblandt flere aldeles brillante Sange, men vi har endnu hverken Sange eller Bestillinger nok.

Enkelte Troppe har samtidigt med Bestillingen sendt os Penge for Sangbogen; disse Penge vil — saafremt „Vandrepatruljen“ ikke faar tilstrækkelig mange Sange — blive returneret.

Naa, saa galt haaber vi nu ikke, det gaar; det vilde være Synd for de mange udmærkede Sange, vi allerede har modtaget; hvis blot hver Trop vilde sende én Sang, en eneste Sang, var vi ude over alle Vanskeligheder.

Red.

Husk, at ikke alle Smaapiger har Dukker.

LANDET OVER

Redigeret af *Elisabeth Høygaard-Nielsen*,
Carl Johansgade 6, 2. Ø.

—•—•—

KJØBENHAVNS DIVISION.

Samariterkursus afholdes i Januar—Februar—Marts hver Torsdag Kl. 7—8½ i Broelæggerstræde 11, 3. Spejdere, der ønsker at deltage, maa hurtigst muligt melde sig til sin Tropsfører.

Der er udsat en Bogpræmie til den Spejder, der kan lave den fikseste og billigste Ting til Bazaren.

2. By: Troppen har høstet ca. 11 Tønder Kartoffler, oprettet „Pigespejdernes Hjelpebureau“, trænet til 40 km Knappen, assisteret som Marchaller ved et Foredrag i Nimbs Lokaler til Fordel for ubemidlede Husmødre og erhvervet sig et Tropslokale i Nørregade.

2. Frederiksberg: Søndag 29.—9. og 13.—10. Tropstur til Kartoffemarken. Kartoffeldyrkningen færdig.

Fra 15.—10. til 10.—11. holdtes ingen Møder paa Grund af „Spansk Syge“. Søndag 10.—11. Tropstur til Femvejen (Diamantjagt — Stafeløb — Iagttagelsesøvelse). 17.—11. 5 af Troppens Spejdere trænede til 40 km Knappen. 9 af Troppens Spejdere har meldt sig til Tjeneste under Epidemien.

1. Hellerup: Troppen var paa Tropsstur d. 27.—10. Møder og Ture aflyst paa Grund af „Spansk Syge“.

1. Hvidegaard: 20.—10. Tur til Hvidegaard. Eksamination i Rekrut- og 2. Klasse-Prøven. 26.—10. Møde. Øvelse, Trops good turn (Underholdning paa Alderdomshjemmet i Gentofte). 10.—11. Troppens 1 Aars Fødselsdag. Tur til Lejrpladsen i Lundtofte, der afholdtes Øvelse. 17.—11. Stor Heldagstur, Samariterøvelse, forsinket Fødselsdagschokolade, flere af Troppens „Passive“ var indbudt.

1. Østerbro: Troppen havde d. 17. Tur til Skodsborg, hvor den holdt Øvelse i den nordlige Del af Skoven. En Del af Troppens større Spejdere har hjulpet under Epidemien, dels i private Hjem, og dels paa Uddelingssteder; en af Patruljeførerne har været paa Rigshospitalet. Paa Tropsmoderne arbejder Troppen nu paa Julegaver, og paa Patruljemoderne arbejdes til Basaren.

LOLLAND-FALSTER DIVISION.

1. Nykøbing: Grundet paa Epidemien, som hærger Byen, ligger Troppen fuldstændig stille. Divisionschefen har oprettet et Lazaret i „Røde Kors“ Dameafdelings Navn, hvor vi modtager 30 Patienter og uddeler desuden derfra Mad til de Hjem, hvor hele Familien er syg.

1. Stubbekøbing: Troppen har deltaget i en Konkurrence i Nykøbing d. 20.—10. sammen med Nykøbing Trop. Der øvedes Signalering, Forbinding og Løb, og der uddeltes 2 Præmier. De ugentlige Møder er begyndt og der afholdes Samariterkursus under en Læges Vejledning. 27.—10. havde Troppen Tur til et Krat udenfor Byen, hvor der øvedes Baaltænding. Frk. Bodil Wraner er indtraadt i Troppen som Assistent.

FYENS DIVISION.

1. Faaborg: Troppens Arbejde har været stærkt hæmmet af „Spansk Syge“. Der har dog i den forløbne Maaned været afholdt Patruljemøder hver Uge, som sædvanlig af alle tre Patruljer. Forsømmelserne har været forholdsvis faa. Den 20. afholdes Tropstur med større Signaleringsøvelse.

1. Odense: 23.—10. Tropsmøde i Tropslokalet. Der blev øvet Iagttagelser, Bedømmelse af Afstande og Højder. 5 Spejdere tog Rekrutprøven. 27.10. Tur til Helsebod. Øvelser, Meldingstjeneste, Signalering og Sporing. Der blev udsat en Præmie til de to Patruljer, der havde samlet mest Bog og Agern i 14 Dage. — 2.—11. Tur til Marienlund Skov fra 8—12½. Øvelsen bestod i en Terrænleg. Efter denne blev antændt Baal og kogt Chokolade. — 10.—11. Tur til Næsbyhoved Skov. Der blev øvet Eksercits og en morsom Terrænleg. Præmien blev uddelt for Bog- og Agernsamling. 1. Præmie blev vundet af en Spejder, Grethe Flindt-Larsen, som alene havde samlet for 5 Kr. Præmien var et Par Signalfag. 2. Præmie blev vundet af 1. Patr., som havde samlet for 3 Kr. 22 Øre. Efter at Præmierne var fordelt, blev 6 Spejdere udnævnt til Korporaler. Patruljeførerskolen er begyndt: der øves Samariterøvelser. Samaritermærket fordrer til Eksamen. Flere Spejdere træner til 40 km Knappen.

SJÆLLANDS DIVISION.

1. Holte: Der har hverken været afholdt Møder eller Øvelser paa Grund af Spansk Syge.

1. Rungsted: Paa Grund af „Spansk Syge“ er Moderne foreløbig aflyst. Troppen har taget alle Kartofflerne op og solgt dem til Hørsholm Kommune for 16 Kr. pr. Tonde.

Julen er Børnenes Fest — ogsaa de fattige Børns.

BREVKASSE

Red. af Elisabeth Høygaard Nielsen,
Carl Johansgade 6, 2. Kbhvn. Ø.

—•—•—

Skal Spejderne have Tørklædet gennem Skulderstroppen?

Bitten.

Ja.

Er det tilladt at bære andet end grønt under 1. og 2. Klasses Mærkerne?

X.

Nej. Grønt under Mærkerne er det reglementerede.

1) Kan man faa Tilladelse til at tage Ryttermærket?

2) Hos hvem tages Kunstmalermærket?

En Tropsassistent.

Svar ad 1) Ethvert Mærke, anerkendt af Spejderkorpset, kan tages, dog foretrækkes for Pigespejderne dem i den lille, røde Vejledning. Tilladelsen gives af Tropsføreren.

ad 2) Hos Tropsfører, Frk. Helweg, Forchhammersvej 23, 2.

1) Kan man blive Spejder, naar man er 18 Aar, eller er det for sent at blive det?

2) Er Spejderuniformen klædelig?

3) Kan man komme ind i Estrid Otts Trop?

4) Kræves der noget særligt for at blive optaget i Korpsen?

5) Er det tilladt at spasere paa „Strøget“ i Uniform.

En videbegærlig „Ikke-Spejder“.

Svar ad 1) Man kan blive Spejder, naar man er over 12 Aar.

ad 2) Vil De ikke være Spejder, hvis den ikke er klædelig? Det kommer absolut ikke an paa, om Uniformen er klædelig, det tænker en rigtig Spejder ikke over. Uniformen er praktisk og passer glimrende i Naturen.

ad 3) Nej, der optages ikke nye Spejdere i 2. By Tross, og der er ikke optaget nogen siden August. Troppen bestaar kun af 11 gamle Spejdere.

ad 4) Nej. Enhver, der mener at ville gøre sit Arbejde godt, er velkommen.

ad 5) Ja, Pigespejderne maa altid gaa i Uniform. Naar der bliver givet Tilladelse til dette, er det absolut ikke Meningen, at Spejderne skal gaa og flirte i deres Uniform inde paa „Strøget“. Hvis De har set Spejdere i Uniform paa dette Sted, kan det være, at disse skulde til Møde i Divisions-Lokalet i Brølløggerstræde, der ligger lige ved „Strøget“, eller deres Vej tilfældigvis faldt gennem Strøget.

Den Spejder, der indsendte Spørgsmaal til „Brevkassen“ angaaende Baand paa Standeren, bedes indsende dette igen, da det er forsvundet, og det ingen Spor har efterladt sig.

Red.

Spar Sæben!
anvend altid
det bedste af alle Rengørings
midler!

VITTO
Kraft-Skure
pulver.

 JOHANNES NEYE
Vimmelskiftet 28
RYGSÆKKE

til
Spejderbrug
Mange
Størrelser
og
Kvaliteter
fra
Kr. 2,50

Dansk Sportsmagasin
Bredgade 21 Telefon 3105

Største Udvalg i

Spil
Legetøj
Lommelygter

SPEJDERE
bør kunne
STENOGRAFI

Særlige Kursus med Moderation for
Spejdere afholdes i
Stenografisk Akademi
Jernbanegade 4 Rosengaarden 11
Tlf. Central 13857

Har De én Gang prøvet

Tip
Sko-Crèam

bruger De aldrig andet

Enhver Spejder skriver med

Barnængens
Blæk

Faas overalt

C. E. FRITZSCHE

 KGL. HOFGLASHANDLER
 AMAGERTORV 14

OZONITLAMPER

 RENSER LUFTEN
 FORTÆRER TOBAKS RØG

 GYMNASTIK-, DANSE-
 BALLET-

SKO

 FAAS BILLIGST OG I
 STØRSTE UDVALG HOS

POUL HOLM

SILKEGADE 11

 C. F. RICH & SØNNER'S
 KAFFE-SURROGATER

 VERDENS BEDSTE
 FRA NORDENS STØRSTE FABRIK

Udstyr for Spejdere
Bøgelund

Raadhusplads 2

Skarpe Lommeknive
= Jensen

Helmerhus